

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۲/۱۲/۲۰

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

ارزیابی اثربخشی سیستم‌های یادگیری مداوم بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان

ملیحه خرمی^۱، مبینا رضایی الهی^۲، سیما کریم زائی^۳، معصومه کیخا^۴

۱- کارشناسی مدیریت بازرگانی دانشگاه پیام نور مرکز چابهار

۲- کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

۳- کارشناسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چابهار

۴- کارشناسی علوم ورزشی گرایش مدیریت ورزشی دانشگاه سیستان و بلوچستان

چکیده

در دنیای امروز که به سرعت در حال تحول است، آموزش و پرورش با چالش‌های بی‌شماری روبرو است. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، یافتن راه‌هایی برای ارتقای پیشرفت تحصیلی همه دانش‌آموزان است. سیستم‌های یادگیری مداوم به عنوان رویکردی نوظهور در آموزش، پتانسیل قابل توجهی برای غلبه بر این چالش دارند. سیستم‌های یادگیری مداوم بر یادگیری مادام‌العمر و انعطاف‌پذیری تمرکز دارند و دانش‌آموزان را به طور فعال در فرایند یادگیری خود درگیر می‌کنند. این سیستم‌ها از طریق ارائه فرصت‌های یادگیری متنوع، پشتیبانی شخصی‌سازی شده و بازخورد مستمر، به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا به حداکثر پتانسیل خود دست یابند. اهمیت و ضرورت ارزیابی اثربخشی سیستم‌های یادگیری مداوم بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان به دلایل متعددی قابل توجه است. اولاً، این ارزیابی به ما کمک می‌کند تا بفهمیم که آیا این سیستم‌ها واقعاً در ارتقای پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مؤثر هستند یا خیر. ثانیاً، این ارزیابی به ما کمک می‌کند تا نقاط قوت و ضعف این سیستم‌ها را شناسایی کنیم و راه‌هایی برای بهبود آنها بیابیم. ثالثاً، این ارزیابی به ما کمک می‌کند تا در مورد اتخاذ یا عدم اتخاذ این سیستم‌ها در مدارس و سایر مؤسسات آموزشی آگاهانه تصمیم بگیریم. در این مقاله، به بررسی اثربخشی سیستم‌های یادگیری مداوم بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان می‌پردازیم. مروری بر ادبیات مربوط به سیستم‌های یادگیری مداوم و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان ارائه خواهیم داد.

کلمات کلیدی: یادگیری مداوم، پیشرفت تحصیلی، دانش‌آموزان، آموزش و پرورش، یادگیری مادام‌العمر،

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مقدمه

در دنیای امروز، توانمندسازی دانش‌آموزان و ارتقای پیشرفت تحصیلی آنان به عنوان اهداف اصلی در حوزه آموزش و پرورش مطرح است. یکی از راهکارهای موثر در این زمینه، استفاده از سیستم‌های یادگیری مداوم است که به دانش‌آموزان امکان می‌دهد تا به صورت مداوم و مستمر در فرآیند یادگیری شرکت کنند. در اواخر قرن بیست و یکم، با پیشرفت سریع فناوری و اطلاعات، روندی جدید در حوزه آموزش و یادگیری ایجاد شده است که به آن "سیستم‌های یادگیری مداوم" یا "یادگیری مداوم" می‌گویند. این سیستم‌ها، به جای تمرکز بر دوره‌های آموزشی سنتی، این امکان را فراهم می‌کنند که دانش‌آموزان به طور مداوم و در طول تمام زندگی خود یاد بگیرند. در این مفهوم جدید از یادگیری، ارتباط مداوم با محتوای آموزشی و تجربیات یادگیری در تمام زمان به عنوان یک چارچوب اساسی مطرح می‌شود با ورود به دهه‌های اخیر، تحقیقات بسیاری در زمینه تأثیر سیستم‌های یادگیری مداوم بر رشد تحصیلی دانش‌آموزان انجام شده است. یکی از چالش‌های مهم این زمینه، تعیین نقش دقیق این سیستم‌ها در بهبود کیفیت و عمق یادگیری است. چگونگی ادغام این سیستم‌ها در فرآیند آموزش و چگونگی سازگاری آنها با نیازها و توقعات دانش‌آموزان چالش‌هایی است که ارتباط مستقیم با موفقیت این سیستم‌ها دارد. علاوه بر این، اهمیت سازوکارها و ابزارهایی که این سیستم‌ها را تدارک می‌بخشند و نقش تکنولوژی در افزایش اثربخشی آنها نیز بحرانی است که باید مورد بررسی قرار گیرد (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

موفقیت در حرفه معلمی و رسیدن به پیشرفت در سطح مطلوب یکی از عناصر اصلی برای ارتقای سطح تعلیم و تربیت معلمان است. معلمان برای اینکه بتوانند سطح کارایی دانش‌آموزان خودشان را افزایش بدهند، باید در تمام طول سال‌های خدمت خود جهت پیشرفت خودشان، افزایش کارایی در فرایند یاددهی و یادگیری دانش‌آموزان به رشد حرفه‌ای موثر بپردازند. عملکرد حرفه‌ای باعث می‌شود که نگرش‌ها و مهارت‌های شغلی معلمان افزایش یابد. آنها به طور منظم جهت یادگیری دانش‌آموزان تلاش می‌کنند و در نهایت در محیط آموزشی خود تغییرات موثر و مطلوبی را به وجود می‌آورند. جامعه امروزه از تمام جهات در حال تغییر است اگر معلمان اهداف عالی را پیش رو داشته باشند و موفقیت در حرفه خود را به عنوان یک هدف برای خود قرار دهند، این امر باعث می‌شود که آنان فعالیت‌های خود را بر اساس تغییرات اجتماعی پیش ببرند؛ و با مقتضیات زمان به امر تعلیم و تربیت بپردازند. معلمان تمام تلاش خود را می‌کنند تا در حرفه‌ای خود به توسعه دست یابند. توسعه حرفه‌ای معلمان عبارت است از مجموعه فعالیت‌های برنامه‌ریزی شده و از قبل طراحی شده و فرایندهایی که به منظور افزایش مهارت‌های حرفه‌ای معلمان گفته می‌شود که هدف از آن بهبود فرایند یاددهی و یادگیری دانش‌آموزان است که میتواند در گروه حمایت‌دوستان و بزرگسالان دلسوز به دنبال علاقه شخصی باشد و به نوبه خود بتواند این یادگیری و علاقه را با پیشرفت تحصیلی، فرصت‌های شغلی یا مشارکت مدنی مرتبط کند. شیوه یادگیری نوین به نام یادگیری مداوم منجر به مسائل اجتماعی تعبیه شده، علاقه محور، و جهت‌گیری به سمت فرصت‌های آموزشی، اقتصادی، یا سیاسی می‌شود (Prestridge et al, 2021).

یادگیری مداوم زمانی اتفاق می‌افتد که یادگیرندگان احساس می‌کنند که با خیال راحت در میان دانش‌آموزان، معلمان، خانواده، دوستان، همکاران و جامعه خود تعلق دارند. با استفاده از گفت و گو به عنوان یک روش ارتباطی، دانش‌آموزان "صدای" معتبر خود را توسعه می‌دهند و تلاش می‌کنند بر ارتباط بیش از جدایی، پذیرش بر ارزیابی و همکاری بر روی بحث

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

تاکید کنند. علاوه بر این، و برای این مطالعه مهم است، یادگیرندگان باید تجربه واقعی زندگی را به عنوان ابزاری در ایجاد دانش ارزشمند بدانند. تلاش برای درک فرآیندهای پویای یادگیری در حال حاضر تعاریف سنتی یادگیری و آموزش را به چالش می کشد. اصطلاح "یادگیری مداوم" توسط بلنکی و همکاران ابداع شد. ایتو و همکاران عنوان راه های شناخت زنان: توسعه خود، صدا و ذهن، یک رویکرد یادگیری است که در آن دانش از طریق ارتباط با افراد و چیزهای دیگر به دست می آید. برای ورود به این حوزه از خودسازی، چندین عنصر باید در هم آمیخته شوند: یادگیرندگان باید درگیر روابط و ایجاد رابطه شوند. آنها باید احساسات و حتی احساسات را در روابط خود احساس کنند. و آنها باید دیگری را به عنوان فردی در همان سطح با تجربیات و ادراکات متفاوت اما به همان اندازه ارزشمند درک کنند. با وجود هر یک از این عناصر، دانش آموزان این فرصت را دارند که رشد و توسعه شخصی خود را افزایش دهند و بنابراین، چیزی بیش از یک سیستم پشتیبانی به دست آورند. در نتیجه، سفر یادگیرندگان که در ساعات اداری منظم و فراتر از آن اتفاق می افتد بیشتر از مجموع اجزای آن است (Creemers et al, 2012).

مسائل مربوط به نابرابری در دسترسی به رسانه های جدید و همچنین شبکه نامحدود مسیرهای یادگیری به دلیل نیازهای فردی مورد توجه قرار گرفته است به گفته طرفداران یادگیری مداوم، حمایت اجتماعی از یادگیری مبتنی بر علاقه و ارتباط با مکان های متعدد فعالیت های یادگیری منجر به نتایج یادگیری فردی می شود. پلتفرم هایی که از یادگیری مداوم پشتیبانی می کنند، عموماً دارای حس هدف مشترک، تمرکز بر تولید و زیرساخت های شبکه ای باز هستند. یادگیری مداوم یک همسویی جدید برای عصر دیجیتال است بنابراین، بررسی پیچیدگی های آن مهم است. محیط های یادگیری مداوم به طور کلی با احساس هدف مشترک، تمرکز بر تولید دانش و زیرساخت های شبکه ای مشخص می شوند. مدل هایی که این پدیده را منعکس می کنند شامل جوامع یادگیری، جوامع عملی، شبکه های معلمان و سایر موارد می شوند که همگی راه هایی را برای پل زدن محیط های یادگیری رسمی و غیررسمی و نزدیک کردن جوامع به یکدیگر فراهم می کنند. یک تفاوت مهم در مورد یادگیری مداوم این است که به جای تعیین بیرونی، خود محور است، به این معنی که یک محیط شبیه ممکن است ایجاد شود اما ارتباطات یادگیری به صورت جداگانه ایجاد می شود (Quigley et al, 2020). در این مقاله، به بررسی تأثیر سیستم های یادگیری مداوم بر توانمندسازی دانش آموزان و ارتقای پیشرفت تحصیلی آنان پرداخته می شود. ما با تحلیل این سیستم ها و روش های آموزشی، به دنبال شناخت بهتر مکانیزم های اثربخشی آنها بر روند یادگیری هستیم.

یادگیری نوین و توسعه حرفه ای معلمان

برای ایجاد تغییرات سازمان یافته ای که در نهایت منجر به افزایش سطح کارایی دانش آموزان شود باید تمام معلمان در خلال عمر کاری خود به عنوان یک مسئولیت شغلی، به رشد حرفه ای مؤثر، مستمر و مناسب بپردازند. از لوازم اصلی نشان دهنده موفقیت معلمان در محیط آموزشی توسعه حرفه ای آنان و افزایش دانش و مهارت های معلمی است که می تواند از طریق استفاده از شیوه های یادهی و یادگیری نوین بهبود یابد. معلمان علاوه بر اینکه به عنوان یکی از متغیرهای اصلی در سیستم های آموزشی هستند؛ بلکه به عنوان یکی از عوامل اصلی ایجاد کننده تغییر می باشند. معلمان زمانی در محیط آموزشی به عنوان یک مجری ایده آل تبدیل خواهند شد که از اصلاحات و شیوه های نوین آموزشی جدید خبر داشته باشند و از آنها در جهت رشد امر آموزش استفاده نمایند در این صورت است که می توانند حرفه ای معلمی را در خود گسترش نمایند.

معلمان زمانی می توانند به توسعه حرفه ای دست یابند که بدانند چه چیزی را باید انتقال بدهند و چگونه باید انتقال بدهند تا اینکه در دانش‌آموزان یادگیری به عمل بیاید. (Mohammadi and Hasani, 2019).

وجود رابطه مثبت بین عملکرد حرفه‌ای معلمان و روش‌های یادگیری نوین نظیر یادگیری مداوم، کشورهای مختلف را به تهیه و تدوین مدل‌ها و استانداردهای قابلیت حرفه‌ای به منظور افزایش ظرفیت معلمان برای انجام کار مستقل و گروهی ملزم کرده است؛ تا آنها به عنوان افراد حرفه‌ای و اهل تفکر، آماده ایفای نقش‌های رهبری و بهبود کیفیت عمومی توسعه حرفه‌ای شوند. در این راستا، انجمن بین‌المللی عملکرد حرفه‌ای معلمان در ملبورن به توصیف استانداردهای حرفه‌ای معلمان از آنچه آنها باید بدانند و قادر به انجام آن باشند، در چهار سطح: تحصیلات، مهارت، تربیت و هدایت معلمان برای افزایش عملکرد حرفه‌ای معلمان و ایجاد استانداردهای صریح و روشن مطابق با اهداف حرفه‌ای پرداخته است. با توجه به نقش بسیار مهم عملکرد حرفه‌ای معلمان در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، تحقیقات بسیاری از سوی پژوهشگران در این زمینه صورت پذیرفته است که تاثیرپذیری عملکرد حرفه‌ای معلمان با استفاده از شیوه‌های یادگیری نوین مورد بررسی قرار داده است. توسعه حرفه‌ای معلمان اغلب به‌عنوان سنگ زیربنای همه تلاش‌های اصلاح‌گرانه آموزشی شناخته می‌شود (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

متخصصان آموزشی معتقد هستند که فعالیت حرفه‌ای معلمان و توسعه حرفه‌ای آنان امری کوتاه‌مدت نیست و از زمان ورود آنان به دانشگاه‌ها و حضور آنان از دوره‌های ضمن خدمت رشد و پیشرفت در زمینه‌های حرفه‌ای خود می‌پردازند و در واقع معتقد هستند افزایش مهارت و یادگیری یک جریان مادام‌العمری است. توسعه عملکرد حرفه‌ای معلمان عبارت است از اینکه معلمان اقدام به طرح ریزی و برنامه‌ریزی بنمایند تا دانش و مهارت‌ها و نگرش‌های حرفه‌ای را به دست بیاورند تا به وسیله این عوامل بتوانند در امر یادگیری بخصوص یادگیری با شیوه‌های نوین (یادگیری مداوم) به دانش‌آموزان موفق باشند. این تعریف برای توسعه عملکرد حرفه‌ای معلمان حوزه وسیعی را شامل می‌شود. معلمان با استفاده از آموزش‌های دانشگاهی خود اقدام به طرح ریزی و برنامه‌ریزی قبل از حضور در محیط آموزشی برای خود می‌کنند تا ابد این تعریف بتوانند در محیط آموزشی عملکرد موثری داشته باشند مضرات روش‌های تدریس سنتی و نوین متناسب با محتوای آموزشی بهره‌مند گردند آنان با آماده‌سازی خود قبل از ورود به محیط آموزشی به گسترش مهارت در حرفه خود می‌پردازند. توسعه حرفه‌ای معلمان یکی از عوامل موثر در زمینه دستیابی آنها به نوآوری‌های جدید در آموزش بهره‌مندی از یادگیری غنی‌سازی شده است (Ito et al, 2013).

یادگیری مداوم

یادگیرندگان فردی منابع، همکاری‌ها و ابزارهای فناوری را به روش‌های منحصر به فرد و شخصی سازماندهی می‌کنند تا به اهداف خاصی دست یابند. به عنوان مثال، دانش‌آموزی که به شیمی آلی می‌پردازد ممکن است خواندن را با مطالبی از یک سایت یا دروس باز تکمیل کند، در یک گروه مطالعاتی بین مدرسه‌ای شرکت کند یا از یک منبع ارزیابی شخص ثالث برای آزمایش تسلط خود بر موضوعات استفاده کند، در حالی که از انواع دستگاه‌های فناوری برای انجام این فعالیت‌ها. مدارس ممکن است ترکیبی از پشتیبانی خودکار و شخصی، مانند هشدارهای یک سیستم تجزیه و تحلیل یادگیری، توصیه‌ها و معلمگری از سوی یک معلم یا مشاور، یا مجموعه‌ای از منابع مبتنی بر اینترنت را ارائه دهند که می‌تواند به دانش‌آموزان در تسلط بر موضوع چالش‌برانگیز کمک کند. یادگیری مداوم ریشه در مشارکت فعال دانش‌آموزان، معلمان، مشاوران و همکاران در

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

هماهنگ سازی منابع و پرورش مسیرهای یادگیری دارد. یک معلم ممکن است با ارائه انواع انتخاب های محتوا و شناسایی مواردی که می تواند به ایجاد یک مسیر سفارشی از طریق موضوع کمک کند، از یک یادگیرنده مرتبط حمایت کند. با پشتیبانی سیستم های فناوری به هم مداوم، معلمان و مشاوران ممکن است از برنامه های تحلیلی یادگیری برای نظارت بر عملکرد هر دانش آموز در زمان واقعی استفاده کنند، پیش بینی کنند که چه کسی ممکن است به کمک اضافی نیاز داشته باشد، و تنظیمات به موقع را در برنامه درسی و تکالیف دوره انجام دهد. چارچوب ارائه شده در آموزش به شیوه یادگیری مداوم به عنوان مجموعه ای از اصول طراحی کلیدی برای معلمان امروزی عمل می کند. در حالی که دیده می شود که اصول یادگیری مرتبط در فضاهای خارج از مدرسه شکوفا می شود، اما تحقیقات کمتری وجود دارد که چگونه یادگیری مداوم می تواند به الهام بخشیدن و تغییر شیوه های موجود معلم کمک کند. یادگیری مداوم فضاهای کلاس را تغییر می دهد و انتظارات از تخصص و ارائه محتوا را تغییر می دهد. معلمان نیز به جای پیروی از مدل های سنتی و آموزش، در محیط های آموزشی مرتبط یادگیرنده هستند. (Garcia et al, 2014). چارچوب یادگیری وابسته در دنیا بر اساس مجموعه ای از قواعد برقرار است که عبارتند از:

- ۱- اصلاحات همچنین باید نیاز به بهبود شکل گیری و دستیابی به اهداف حرفه ای توسط دانش آموزان را برطرف کند.
- ۲- شکاف های پیشرفت تحصیلی قومی باید برطرف شود و از بین برود.
- ۳- استانداردهای نظام آموزشی ملی و دولتی باید رعایت شود یا از آنها فراتر رود (Davis and Fullerton, 2016).
- ۴- ارزشیابی تشخیصی، تکوینی و جمعی باید بهبود یابد و عمیقاً در فرآیند یادگیری و تدریس ادغام شود
- ۵- یادگیری باید فعال تر شود.
- ۶- شکل گیری رفتارهای یادگیری مادام العمر باید تسهیل شود.
- ۷- اصلاحات آموزشی باید با تجربه گرایی هدایت شود.
- ۸- اصلاحات آموزشی مبتنی بر فناوری که به خوبی طراحی شده باشد، خودبهبود، اصلاح کننده و خود مستندسازی خواهد بود.
- ۹- محتوای آموزشی و یادگیری باید بالاترین کیفیت ممکن، جاری و مرتبط باشد.
- ۱۰- روش های آموزشی اثبات شده و بهترین تحقیقات از همه زمینه ها که بر یادگیری و آموزش تأثیر دارند باید در آموزش ادغام شوند.
- ۱۱- نیازهای همه ذینفعان (دانش آموزان، معلمان، والدین، اداری، دولتی، تجاری و غیره) باید برآورده شود (Davis and Fullerton, 2016).
- ۱۲- در جایی که حداقل استانداردها وجود دارد، هدف باید تسلط تقریباً جهانی باشد تا توزیع استاندارد دستاوردها. این ایده از یادگیری مداوم قرار است جایگزینی برای آموزش سنتی در مدرسه باشد. همچنین چارچوب یادگیری مداوم به عنوان کاری در حال پیشرفت که برای پشتیبانی از آن به تحقیقات بیشتری نیاز است، بیان می شود (Davis and Fullerton, 2016).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

بکارگیری یادگیری مداوم به عنوان سبک یادگیری نوین

برای بیش از یک قرن، معلمان در تلاش بوده اند تا آموزشی سفارشی را برای دانش‌آموزان طراحی کنند. یادگیری مداوم از پیشرفت‌های عصر دیجیتال برای تحقق این رویا استفاده می‌کند. یادگیری مداوم شش اصل مهم را تعریف می‌کند و به هر جوان اجازه می‌دهد تا یادگیری اجتماعی، مشارکتی، علاقه محور و مرتبط با فرصت‌های زمانه ما را تجربه کند همه زمینه‌های یادگیری، از جمله کلاس‌های درس و همچنین جوامع محلی و مجازی، مراکز فعالیت‌های چندوجهی و پیچیده هستند. آن‌ها مکان‌هایی هستند که میانجی‌گری اجتماعی، شناختی، و فرهنگی فشرده زمانی رخ می‌دهد که دانش‌ها و ذهنیت‌ها با یکدیگر برخورد می‌کنند، از هم عبور می‌کنند و در مقابل یکدیگر مقاومت می‌کنند. یک زمینه یادگیری در دنیاها متعددی که توسط افراد یکسان اشغال شده است، تو در تو است، که به طور همزمان نقش‌های مختلفی را بر عهده می‌گیرند و برای اهداف متفاوتی تلاش می‌کنند (Quigley et al, 2020). آن شش اصل عبارتند از:

۱- پشتیبانی از همتایان

یادگیری مداوم در یک بوم‌شناسی اجتماعی معنادار و غنی از دانش با مشارکت مداوم، ابراز وجود و شناخت رشد می‌کند. در مبادلات روزمره خود با همسالان و دوستان، جوانان به طور روان مشارکت می‌کنند، به اشتراک می‌گذارند و بازخورد می‌دهند. با امکاناتی که رسانه‌های اجتماعی امروزی در دسترس هستند، این فرهنگ همتایان می‌تواند یادگیری جذاب و قدرتمندی ایجاد کند. یادگیرندگان برای کمک به حل واقعی مشکل، ایجاد مشترک دانش و یادگیری مسئول هستند. در یادگیری مداوم، فرصت‌هایی برای دانش‌آموزان فراهم می‌شود تا روابط بین فردی را توسعه دهند و با و از دیگران یاد بگیرند. این محیط‌های یادگیری، اشکال سنتی عاملیت و مسئولیت‌پذیری یادگیرنده را با گسترش امکانات برای تعامل و آوردن مخاطبان جدیدی که دانش‌آموزان با آنها همکاری می‌کنند و دانش و درک جدیدی ایجاد می‌کنند، گسترش می‌دهند (Bali and Caines, 2016).

۲- تولید محور بودن

یادگیری مداوم به یادگیری حاصل از تولید، ایجاد، آزمایش و طراحی فعال می‌پردازد، زیرا مهارت‌ها و تمایلات را برای یادگیری مادام‌العمر و کمک‌های معنادار به شرایط کاری و اجتماعی که به سرعت در حال تغییر است، ارتقا می‌دهد. لذا در نظر داشتن اصل مهم سازندگی و تولید محور بودن بسیار هائز اهمیت می‌باشد (Vizoso et al., 2023).

۳- بهره‌ور بودن

علاقه‌انگیزه کسب دانش و تخصص را تقویت می‌کند. تحقیقات بارها نشان داده است که وقتی موضوع شخصاً جالب و مرتبط باشد، دانش‌آموزان به نتایج یادگیری بسیار بالاتری دست می‌یابند. یادگیری مداوم علایقی را که در یک زمینه اجتماعی ایجاد می‌شوند به عنوان عناصر ضروری می‌بیند. اگرچه دانش‌آموزانی که در برنامه‌های آموزشی مشارکتی ثبت نام می‌کنند، نتایج مثبت زیادی به دست می‌آورند، اما این نتایج بدون تلاش نیست. برای انجام این کار، دانش‌آموزان باید از منابع متعدد استفاده کنند. یکی از منابع مهم روابطی است که دانش‌آموزان ایجاد می‌کنند. از طریق روابط، یادگیرندگان فرصت بازی، گفتگو، گوش دادن و صحبت کردن را دارند (Mirra, 2019). آنها یاد می‌گیرند که توانایی خود در تفکر و در زمان مناسب به حق خود برای شنیده شدن اعتماد کنند. به این تمرین یادگیری مداوم می‌گویند.

۴- داشتن جهت‌گیری آموزشی

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

یادگیری مداوم اهمیت موفقیت تحصیلی را برای رشد فکری و به عنوان راهی برای رسیدن به فرصت های اقتصادی و سیاسی می شناسد. زمانی که مطالعات و مؤسسات مدرسه‌ای از فرهنگ همسالان، جوامع و فعالیت‌های مبتنی بر علاقه جوانان استفاده می کنند و به آن متصل می شوند، یادگیرندگان شکوفا می شوند و به پتانسیل واقعی خود پی می برند.

۵- داشتن هدف مشترک

رسانه‌های اجتماعی و جوامع مبتنی بر وب امروز فرصت‌های بی‌سابقه‌ای را برای بزرگسالان، معلمان، والدین، دانش‌آموزان و همسالانشان فراهم می کنند تا علایق خود را به اشتراک بگذارند و در یک هدف مشترک مشارکت کنند. پتانسیل یادگیری و ارتباط بین نسلی زمانی آشکار می شود که بر اهداف مشترک متمرکز شود (Bali and Caines, 2016).

۶- برخورداری از شبکه باز

محیط‌های آموزشی مرتبط، یادگیری را در مدرسه، خانه و جامعه به هم پیوند می دهند، زیرا دانش‌آموزان زمانی بهترین دستاوردها را کسب می کنند که یادگیری آن‌ها در چندین موقعیت تقویت و پشتیبانی شود. پلتفرم‌های آنلاین می توانند منابع یادگیری را در تمام تنظیمات یادگیرنده فراوان، در دسترس و قابل مشاهده کنند. یادگیری مداوم می تواند زمانی تحقق یابد که یک فرد بتواند یک علاقه یا اشتیاق شخصی را با حمایت دیگران (دوستان، بزرگسالان دلسوز، دیگران آگاه) دنبال کند و به نوبه خود بتواند این یادگیری و علاقه را به پیشرفت تحصیلی، شغلی مرتبط کند. هدف آن غنی‌سازی هم‌آفرینی سواد و دانش بنیادی و در عین حال متنوع‌سازی و تکثیر مسیرهای دستیابی به فرصت‌ها و مشارکت معنادار در جامعه است. بنابراین، یادگیری مداوم، یادگیری را به پدیده‌ای کاهش نمی‌دهد که منحصراً در فضاهای محدود آموزش رسمی اتفاق می‌افتد و نه منحصراً در رسانه‌های اجتماعی یا پدیده یادگیری آنلاین تمرکز می‌کند. در عوض، به هر تجربه یادگیری اشاره دارد که در آن افراد مصنوعات معنادار برای جامعه خود را به طور مشترک ایجاد می کنند و به اشتراک می گذارند (تولید متمرکز)، که منابع فراوانی را فراهم می کند که برای همه (به صورت شبکه ای باز) که دارای یک هدف مشترک هستند (هدف مشترک) قابل دسترسی است (Ames and Burrell, 2018).

یادگیری مداوم پاسخی به سه تغییر کلیدی است که جامعه از عصر صنعتی قرن بیستم تکامل می‌یابد و رویکرد ماشینی آن برای آموزش جوانان به جامعه شبکه‌ای قرن بیست و یکم است (Moran, 2018).

(۱) تغییر از آموزش به یادگیری. آموزش کاری است که نهادها انجام می دهند، یادگیری کاری است که مردم انجام می دهند. رسانه های دیجیتال یادگیری را در هر مکان و هر زمان ممکن می کنند. یادگیری رسمی نیز باید متحرک و به موقع باشد.
(۲) تغییر از مصرف اطلاعات به یادگیری مشارکتی. یادگیری زمانی بهترین اتفاق می افتد که از ارتباطات اجتماعی غنی باشد، به ویژه زمانی که مبتنی بر همتایان باشد و حول علایق یادگیرندگان سازماندهی شود، و آنها را قادر می سازد تا اطلاعات را خلق کنند و همچنین مصرف کنند (Bilandzic, 2016).

(۳) تغییر از نهادها به شبکه ها. در عصر دیجیتال، سیستم‌های عملیاتی و تحویل اساسی شبکه‌ها هستند، نه نهادهایی مانند مدارس، که یکی از گره‌های بسیاری در شبکه فرصت‌های یادگیری یک فرد جوان هستند. مردم در سراسر مدارس یاد می گیرند، بنابراین یک شبکه یادگیری کامل باید پشتیبانی شود (Kumpulainen and Sefton-Green, 2014).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مدارس هوشمند و یادگیری مداوم

بسیاری از دانشگاه‌ها و مدارس پیشرفته درگیر آزمایش‌های مختلفی هستند که برای افزایش موفقیت دانش‌آموزان با ایجاد مدل‌های جدید مبتنی بر یک پایه یادگیری مرتبط طراحی شده‌اند یادگیری مداوم علاقه‌مندان به موفقیت یادگیرنده را جذب می‌کند و نقش رو به رشد همکاری در تمام جنبه‌های آموزش عالی ایفا می‌کند. به این ترتیب، به طور بالقوه همه شرکت کنندگان در چشم انداز آموزشی دانش‌آموزان، معلمان، مدارس، اعتباردهندگان، نهادهای شرکتی، کارفرمایان، و دیگران می‌توانند از مفهوم ارتباط برای بازسازی نقش‌های خود استفاده کنند و پویایی یادگیری را دوباره تصور کنند. فرصت‌های یادگیری نه تنها از دانشگاه‌ها و مدارس هوشمند، بلکه در محل کار، جوامع و ارائه‌دهندگان آموزش‌های خودآموز نیز در حال ظهور هستند (Ito et al, 2013). ذینفعان در همه سطوح به طور فزاینده‌ای درک می‌کنند که آموزش باید برای یادگیرندگان تغییر کند. این درک مستلزم دسترسی گسترده‌تر به یادگیری است که از نظر اجتماعی تعبیه شده، علاقه‌محور و جهت‌گیری به سمت فرصت‌های آموزشی باشد. مفهوم سنتی مدرسه، بر اساس یک مدل بازتولید که در آن یک معلم در یک محیط آموزشی هر بار یک موضوع را به یک کلاس تدریس می‌کند، به طور فزاینده‌ای مورد سوال قرار می‌گیرد. محققان مدت‌ها استدلال کرده‌اند که با برنامه‌های درسی انعطاف‌ناپذیر، کتاب‌های درسی و صحبت‌های معلم، فضای کمی برای شیوه‌های یادگیری شخصی و خلاق باقی می‌گذارد علاوه بر این، مدل غالب مدرسه به دلیل به حداقل رساندن فرصت برای رشد فکری و هویتی درازمدت با جدا کردن مطالعه هر موضوع از موضوعات دیگر و با تقسیم روز به دوره‌هایی که توسط یک ساعت تعریف می‌شود به جای نیازهای یادگیری مورد انتقاد قرار گرفته است (ارزانی و همکاران، ۱۴۰۱).

فن‌آوری‌های آموزشی امکانات فراوانی را برای ادغام هدفمند ابزارها برای ارتباط اجتماعی و ایجاد دانش و ارتباط کلاس، جامعه و خانه ارائه می‌دهند. بسیاری از مدارس هوشمند به فناوری‌های دیجیتال و موبایل مجهز هستند، اما این سوال باقی می‌ماند که چگونه این فناوری‌ها در برنامه درسی ادغام می‌شوند و چگونه از آنها برای ترویج یادگیری معنادار و سازنده استفاده می‌شود که با الزامات یادگیری قرن بیست و یکم و زندگی یادگیری جامع دانش‌آموزان طنین‌انداز می‌شود و آنها را در بر می‌گیرد. پیچیدگی جامعه معاصر، انواع جدیدی از فرصت‌های آموزشی را برای پاسخگویی به نیازهای متعدد همه یادگیرندگان می‌طلبد. طراحی محیط‌های آموزشی که به زندگی یادگیری جامع دانش‌آموزان پاسخ می‌دهد و فضاها و مکان‌های یادگیری را دوباره پیکربندی می‌کند، در آموزش امروزی که تعداد فزاینده‌ای از دانش‌آموزان احساس می‌کنند از آموزش رسمی جدا شده‌اند، مهم است (Guo et al., 2023).

محیط‌های یادگیری گسترده‌ای که از یادگیری مداوم پشتیبانی می‌کنند، تنها از طریق تلاش‌های جمعی پایدار می‌توانند پدیدار شوند. برای مثال بدون فرهنگ آموزشی که شیوه‌های یادگیری سنتی را دگرگون می‌کند، رسانه‌های دیجیتال در ابتدا احتمالاً تنها یک لایه اضافی از فعالیت را نشان می‌دهند. بنابراین، ایجاد محیط‌های یادگیری نوآورانه یا جوامع یادگیری تنها به پیاده‌سازی و استفاده از ایده‌ها و فناوری‌های آموزشی جایگزین نیست. در بسیاری از موارد موضوع تغییر همزمان رویه‌های اجتماعی موجود نیز هست. تکامل همزمان زیرساخت‌های اجتماعی و فناوری آموزش باید نقطه شروعی برای محیط‌های یادگیری گسترده و متصل و فرصت‌های یادگیری باشد. علاوه بر این، زندگی و یادگیری در یک جامعه دیجیتالی و جهانی نیازمند مهارت‌ها و شایستگی‌هایی است که با دیدگاه‌های محدود و محصول‌محور از آموزش و تحصیل نمی‌توان به آن توجه کرد. الزامات یادگیری قرن جدید، مانند تفکر انتقادی و حل مسئله، همکاری و ارتباط، خلاقیت، و سواد جدید و مهارت‌های

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

رسانه ای چالش برانگیز یا حتی غیرممکن است که در یک محیط آموزشی که در مکان و زمان خاص محدود شده و صرفاً محدود است، ارتقا یابد. شیوه‌های علاقه‌محور در مدرسه، خانه، گروه‌های همسالان و جوامع دیگر و در سراسر آن. به طور کلی، دانش‌آموزانی که در خارج از مدرسه به رسانه‌های دیجیتال دسترسی دارند و از آنها استفاده می‌کنند، اما فرصت‌های یکسانی در مدرسه ندارند، به راحتی می‌توانند تکالیف مدرسه را بی‌ربط و بی‌معنا ببینند. مسئله‌نهایی این است که چگونه شکاف بین نحوه زندگی یادگیرندگان و آنچه در مدرسه می‌آموزند کم شود (حیدری، ۱۳۹۹).

یادگیری مداوم زمانی محقق می‌شود که یادگیرنده بتواند با حمایت دوستان، بزرگسالان و یا جوامع متخصص علاقه یا اشتیاق شخصی خود را دنبال کند و به نوبه خود بتواند این یادگیری و علاقه را با پیشرفت تحصیلی، موفقیت شغلی یا مدنی مرتبط کند. در اینجا، دانش و دانستن نه تنها با معلم، برنامه درسی یا کارشناسان بیرونی، بلکه با همه شرکت‌کنندگان مرتبط است. به این معنا که یادگیرندگان توسط خود و دیگران به عنوان شرکت‌کنندگانی آگاه، متعهد و پاسخگو دیده می‌شوند که هویت آنها متغیرو تعاملی است (Bilandzic, 2016).

اصول طراحی مهم برای چنین محیط‌های آموزشی مرتبط شامل شکستن مرزهای بین رسمی و غیر رسمی است. تلاش‌های اصلاحی در آموزش به اهمیت گسترش پیکربندی‌های سنتی فضا-زمان مدرسه و ارتباط یادگیری مدرسه با کل زندگی یادگیری دانش‌آموزان، فعالیت‌ها، ابزارها و هویت‌های موجود در محیط‌های رسمی و غیررسمی، از جمله فضاهای مجازی پرداخته است. علاوه بر این، در این اصلاحات، یادگیری مدرسه دیگر صرفاً تکرار آنچه قبلاً شناخته شده است تلقی نمی‌شود، بلکه شامل دگرگونی‌هایی است که در آن چیزی جدید و قبلاً ناشناخته ایجاد می‌شود (به عنوان مثال، در اینجا، یادگیری به عنوان چیزی که منحصراً در فضاهای محدود آموزش رسمی صورت می‌گیرد درک نمی‌شود؛ بلکه یادگیری در درون ماتریسی از زمینه‌ها از جمله رسمی و غیر رسمی، محلی و جهانی، تجسم یافته و مجازی، و همچنین توزیع شده و یکپارچه قرار می‌گیرد. محیط‌های آموزشی در فضا و زمان گسترش می‌یابند، که پاسخگوی زندگی یادگیری دانش‌آموزان و «سرمايه‌های دانش» متنوع هستند، نیاز به نوآوری و تحول آموزشی دارند. ارزش نهادن به عاملیت، اختیار و مسئولیت‌پذیری یادگیرنده؛ و بر اهمیت پیگیری فعالیت‌های معنادار و معتبر توسط یادگیرندگان با منابع و ابزارهای مرتبط تاکید می‌کند (Prestridge et al, 2021).

رشد تحصیلی و یادگیری مداوم

سیستم‌های یادگیری مداوم و نقش آنها در رشد تحصیلی دانش‌آموزان:

۱. فرصت‌های یادگیری مداوم:

یکی از ویژگی‌های برجسته سیستم‌های یادگیری مداوم، فراهم کردن فرصت‌های یادگیری مداوم است. این سیستم‌ها به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهند که به طور مداوم و در تمام طول زندگی خود با مواد آموزشی ارتباط برقرار کنند و تجربیات یادگیری فراوانی کسب کنند.

۲. شخصی‌سازی یادگیری:

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

سیستم‌های یادگیری مداوم قادر به تحلیل نیازها و توانمندی‌های هر دانش‌آموز هستند و بر اساس آن، موارد آموزشی را شخصی‌سازی می‌کنند. این شخصی‌سازی باعث می‌شود که دانش‌آموزان به مطالبی که بیشتر به نیازها و علاقه‌هایشان می‌خورد، تمرکز کنند.

۳. ارائه منابع گوناگون:

این سیستم‌ها امکان دسترسی به منابع یادگیری متنوع را به دانش‌آموزان می‌دهند، از جمله ویدئوها، مقالات، کتب الکترونیکی، و نرم‌افزارهای آموزشی. این گستردگی منابع به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که بهترین شیوه یادگیری برای خود را انتخاب کنند.

۴. استفاده از فناوری:

سیستم‌های یادگیری مداوم به وفور از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی، تحلیل داده، و اینترنت اشیاء استفاده می‌کنند. این فناوری‌ها به سیستم‌ها کمک می‌کنند تا بهترین تجربه یادگیری را برای هر دانش‌آموز فراهم کنند و نقاط ضعف و قوت هر فرد را شناسایی کنند.

۵. پشتیبانی از یادگیری همگانی:

این سیستم‌ها به دانش‌آموزان امکان مشارکت در جامعه‌های یادگیری همگانی را می‌دهند. از طریق ارتباط با دیگران، به تبادل اطلاعات و تجارب، و یادگیری از دیگرانی که در همان مسیر یادگیری هستند، ایجاد انگیزه و افزایش تعامل دانش‌آموزان کمک می‌شود (ارزانی و همکاران، ۱۴۰۱).

۶. ترکیب یادگیری آنلاین و حضوری:

این سیستم‌ها امکان ترکیب یادگیری آنلاین و حضوری را برای دانش‌آموزان فراهم می‌کنند. این تنوع در ارائه محتوا و تجربه یادگیری، از یک سو به دانش‌آموزان انعطاف‌پذیری می‌دهد و از سوی دیگر، ارتباط مستقیم با معلم و همکلاسی‌ها را حفظ می‌کند.

۷. تداوم ارزیابی و بازخورد:

سیستم‌های یادگیری مداوم قادر به مداوم ارزیابی عملکرد دانش‌آموزان هستند. این ارزیابی مستمر و بازخوردها فرصت بهبود و پیشرفت را برای دانش‌آموزان ایجاد می‌کند و از آنها خودارزیابی بهتری برای رسیدن به اهداف یادگیری خود دارند.

۸. توسعه مهارت‌های انتقالی:

این سیستم‌ها تمرکز خود را بر توسعه مهارت‌ها و دانش انتقالی قرار می‌دهند. به جای آموختن محتوای خاص، دانش‌آموزان مهارت‌های انتقالی مانند حل مسائل، اندیشیدن انتقادی، و همکاری را در طول زمان پیشرفت می‌دهند.

۹. تعامل با محتوای پویا:

سیستم‌های یادگیری مداوم توانایی تعامل با محتوای پویا و به‌روز را دارند. این امکان به دانش‌آموزان می‌دهد تا با تغییرات در زمینه موضوعی خود همگام شوند و از آخرین اطلاعات بهره‌مند شوند.

۱۰. ترکیب یادگیری فردی و گروهی:

سیستم‌های یادگیری مداوم بتوانند یادگیری فردی و گروهی را به‌طور همزمان پشتیبانی کنند. این ترکیب این امکان را ایجاد می‌کند که دانش‌آموزان همچنان از تعامل با دیگران بهره‌مند شوند در حالی که به صورت فردی نیز پیشرفت کنند.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۱۱. پیشرفت به تناسب سرعت فردی:

این سیستم‌ها، به دلیل امکان شخصی‌سازی محتوا، به هر فرد این امکان را می‌دهند تا با سرعت خود به مطالب پیشرفت کنند. این انعطاف باعث می‌شود تا دانش‌آموزان با سرعت مناسب به تسلط بر مفاهیم برسند (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

۱۲. حفظ انگیزه و تعهد به یادگیری:

با ارائه چالش‌های مستمر و جذاب، این سیستم‌ها توانایی حفظ انگیزه دانش‌آموزان را دارند. این انگیزه برای یادگیری مداوم و تعهد به فرآیند یادگیری از اهمیت بسزایی برخوردار است.

در نتیجه، سیستم‌های یادگیری مداوم از توانمندی‌های منحصر به فردی برخوردارند که می‌تواند به بهبود رشد تحصیلی دانش‌آموزان و تأثیرگذاری بیشتر در فرآیند یادگیری کمک کنند. این سیستم‌ها با ترکیب اصول یادگیری مداوم، شخصی‌سازی، و بهره‌گیری از فناوری، به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهند تا مسیری مناسب برای یادگیری خود ایجاد کنند و در طول زمان به بهترین شکل ممکن پیشرفت کنند. سیستم‌های یادگیری مداوم، به عنوان یک پارادایم نوین در آموزش و یادگیری، توانمندی‌های فراوانی در ارتقاء رشد تحصیلی دانش‌آموزان دارند و می‌توانند به بهبود کیفیت آموزش و افزایش امکانات یادگیری فردی کمک موثری نمایند.

مزایا و چالش‌های سیستم‌های یادگیری مداوم

مزایا:

۱. شخصی‌سازی یادگیری:

سیستم‌های یادگیری مداوم امکان شخصی‌سازی محتوا و فرآیند یادگیری را فراهم می‌کنند. این شخصی‌سازی باعث می‌شود تا هر دانش‌آموز بر اساس نیازها، توانمندی‌ها، و سطح دانش خود به یادگیری بپردازد.

۲. آموزش مداوم:

این سیستم‌ها به دانش‌آموزان امکان می‌دهند تا به طور مداوم و طولانی مدت در فرآیند یادگیری شرکت کنند. این امکان باعث تقویت مفاهیم و مهارت‌ها در طول زمان می‌شود (ارزانی و همکاران، ۱۴۰۱).

۳. دسترسی به منابع گسترده:

این سیستم‌ها به دانش‌آموزان دسترسی به منابع آموزشی گسترده و متنوع را فراهم می‌کنند. از جمله منابع الکترونیکی، ویدئوها، نرم‌افزارهای آموزشی و اطلاعات به‌روز.

۴. ارزیابی مستمر و بازخورد فوری:

این سیستم‌ها می‌توانند به صورت مداوم عملکرد دانش‌آموزان را ارزیابی کرده و بازخورد فوری ارائه دهند. این ویژگی می‌تواند به بهبود عملکرد و پیشرفت دانش‌آموزان کمک کند.

۵. تنوع در روش‌های یادگیری:

این سیستم‌ها تنوع بیشتری در روش‌های یادگیری ارائه می‌دهند. از یادگیری آنلاین گرفته تا تجربیات حضوری، دانش‌آموزان می‌توانند از رویکردهای مختلف برای یادگیری استفاده کنند (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

چالش‌ها:

۱. مشکلات فنی و فراهم نکردن زیرساخت مناسب:
برخی از مدارس ممکن است با مشکلات فنی و نبود زیرساخت‌های مناسب برای پیاده‌سازی سیستم‌های یادگیری مداوم روبه‌رو شوند.
۲. نیاز به آموزش معلمان:
برای استفاده موثر از این سیستم‌ها، معلمان نیاز به آموزش و آشنایی با فناوری‌های آموزشی دارند. این یک چالش می‌تواند باشد، زیرا نیاز به تغییر در روش‌های تدریس و فعالیت‌های کلاسیک وجود دارد.
۳. حفاظت از حریم شخصی:
ذخیره و استفاده از اطلاعات شخصی دانش‌آموزان در سیستم‌های یادگیری مداوم نیاز به حفاظت و احترام به حریم شخصی دانش‌آموزان دارد.
۴. اختلال در تعامل اجتماعی:
استفاده زیاد از فناوری و یادگیری آنلاین ممکن است به اختلال در تعامل اجتماعی و ارتباط مستقیم با همکلاسی‌ها و معلمان منجر شود.
۵. تفاوت‌های اقتصادی و اجتماعی:
دسترسی به فناوری و اینترنت در برخی مناطق ممکن است محدود باشد، که موجب ایجاد تفاوت‌های اقتصادی و اجتماعی در تجربه یادگیری دانش‌آموزان شود (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).
۶. خستگی دیجیتال:
برخی از دانش‌آموزان ممکن است از حجم زیادی از یادگیری دیجیتال خسته شوند و نیاز به تعامل حضوری و فعالیت‌های غیردیجیتال را حس کنند (ارزانی و همکاران، ۱۴۰۱).
با توجه به این مزایا و چالش‌ها، پیاده‌سازی سیستم‌های یادگیری مداوم در مدارس نیاز به برنامه‌ریزی دقیق، همکاری بین معلمان و دانش‌آموزان، و استفاده متناسب از فناوری دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

توانمندسازی دانش‌آموزان از طریق استفاده از سیستم‌های یادگیری مداوم می‌تواند به ارتقای پیشرفت تحصیلی آنان کمک کند. این مقاله به بررسی اهمیت و تأثیرات سیستم‌های یادگیری مداوم در توانمندسازی دانش‌آموزان و ارتقای پیشرفت تحصیلی آنان پرداخته است. با بهره‌گیری از سیستم‌های یادگیری مداوم، دانش‌آموزان به فرآیند یادگیری مستمر و مداوم دست پیدا می‌کنند که باعث تقویت مهارت‌های آموزشی و تحلیلی آنان می‌شود. این سیستم‌ها امکان فراهم آوردن یک محیط آموزشی پویا و تعاملی را فراهم می‌کنند که باعث افزایش انگیزه و علاقه دانش‌آموزان به یادگیری می‌شود. در نتیجه، تأکید بر استفاده از سیستم‌های یادگیری مداوم به عنوان یک راهکار موثر در توانمندسازی دانش‌آموزان و ارتقای پیشرفت تحصیلی آنان بسیار حیاتی است.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

در بحرانی دوره آموزش و یادگیری که با تحولات سریع فناوری و نیازمندی‌های متغیر جامعه همراه است، سیستم‌های یادگیری مداوم به عنوان یک راه حل نوآورانه در زمینه آموزش پدیدار شده‌اند. این سیستم‌ها، از مزایا و چالش‌های گسترده‌ای برخوردارند که تأثیر مستقیمی بر رشد تحصیلی دانش‌آموزان دارد. یکی از مزایای بارز این سیستم‌ها، امکان شخصی‌سازی یادگیری و ارتقاء بهره‌وری دانش‌آموزان است. این سیستم‌ها از فناوری بهره‌مند شده و به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهند تا با توجه به نیازها و توانمندی‌های خود، بهترین راه برای یادگیری را انتخاب کنند. همچنین، ارائه منابع آموزشی گسترده و دسترسی به آنها در تمام زمان، افزایش تنوع و انعطاف در فرآیند یادگیری را ممکن می‌سازد. با این حال، چالش‌های زیادی نیز وجود دارد. از جمله مشکلات فنی و نیاز به زیرساخت‌های مناسب که در برخی مدارس فراهم نیستند، تا نگرانی‌ها در خصوص حریم شخصی دانش‌آموزان و تفاوت‌های اجتماعی و اقتصادی که ممکن است به وجود آید. همچنین، نیاز به توسعه مهارت‌های معلمان در استفاده از فناوری و تدریس در محیط‌های یادگیری پویا نیز یک چالش مهم است (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

شیوه یادگیری نوین به نام یادگیری مداوم نه تنها به کسب دانش نیاز دارد، بلکه به درک چگونگی استفاده از ارتباطات برای یافتن پاسخ، جستجوی معلمان و کارشناسان، بررسی رویه‌ها، آزمایش با احتمالات و توسعه شایستگی‌ها نیز نیاز دارد. با توجه به این پیچیدگی، بسیاری از جنبه‌های روشی که دانش‌آموزان، معلمان و مدارس برای انجام مأموریت آموزشی و یادگیری کار می‌کنند، برای پاسخ به فرصت‌های جدید و چشم‌انداز تغییر یافته نیاز به بازنگری دارند. یادگیری مداوم فرصتی برای بازنگری مفروضات مربوط به آموزش و یادگیری و کشف فرصت‌های ادغام و اتصال به همراه دارد و در نتیجه به توسعه عملکرد حرفه‌ای معلمان منجر می‌شود. در سیستم کل نگر مبتنی بر یادگیری مداوم، دانش‌آموزان می‌توانند بینش روشن تری نسبت به یادگیری خود داشته باشند و به طور مشترک با انتخاب مسیری به سمت اهداف یادگیری خود هدایت شوند که این امر نشانگر قابلیت و توانایی معلمان در بحث آموزش دانش‌آموزان می‌باشد. از منظر یادگیری مداوم، تمرکز توجه آموزشی بر پیوندهای بین حوزه‌های مختلف یادگیری می‌تواند بهتر از یادگیری مبتنی بر علاقه و معنادار حمایت کند. این امر مستلزم حمایت اجتماعی، فرهنگی و فناوری است تا دانش‌آموزان را قادر سازد تا علایق و دانش خود را در حوزه‌های مدرسه‌ای، مدنی و شغلی مرتبط، ادغام و ترجمه کنند. این محیط‌های یادگیری گسترده، مرزهایی را که به طور سنتی مؤسسات آموزشی، فرهنگ عامه، خانه و جامعه را از هم جدا کرده‌اند، کنار هم می‌گذراند (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲).

سیستم‌های یادگیری مداوم با ارائه فرصت‌های یادگیری فراوان و امکانات شخصی‌سازی، قدرتمندترین ابزارهای آموزشی امروزه هستند. این سیستم‌ها از توانمندی‌های فناوری برای ایجاد تجربه یادگیری منحصر به فرد برخوردارند که به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد تا بهترین شیوه یادگیری برای خود را کشف کنند. با این وجود، پیاده‌سازی موفق این سیستم‌ها نیازمند مدیریت هوشمندانه و همکاری فعال میان اعضای فرآیند آموزش و یادگیری است. تلاش برای حل چالش‌ها و مسائل موجود در زمینه حفظ حریم شخصی، ایجاد بسترهای آموزشی بیشتر، و تدریس مهارت‌های استفاده اثربخش از تکنولوژی به معلمان و دانش‌آموزان، می‌تواند به ارتقاء کیفیت آموزش و یادگیری از طریق این سیستم‌ها کمک کند.

منابع

۱. ارزانی، حامد و کردبچه، زهرا و حکمت منش، منیژه و بخشائی، زینب، (۱۴۰۱)، بررسی اصول و پایه های یادگیری پیوسته و تاثیر جایگزینی آن در روند آموزشی مدارس کشور، دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش
۲. بزرگ، مهرمحمدی، محمود، طلایی، ابراهیم و موسی پور. (۱۳۹۹). نظریه یادگیری تحولی: امکانی برای توسعه حرفه‌ای مربیان. فصلنامه تعلیم و تربیت، ۳۵(۴)، ۱۱-۳۰.
۳. حیدری، سراب‌بادیه. (۱۳۹۹). بررسی و شناخت هوشمندسازی سیستم نوین آموزشی مدارس در فرآیند یادگیری دانش‌آموزان. رهیافت های نوین در مطالعات اسلامی، ۴(۲)، ۱۴۳-۱۶۸.
۴. محمدی، فریق و اشکیود، زهرا و قاسمی، سجاد و بیانگر، سمیه. (۱۴۰۲). کاربرد یادگیری پیوسته در قرن ۲۱ به عنوان روش یادگیری نوین، اولین کنگره بین المللی آموزش، مطالعات اجتماعی و فرهنگی با رویکرد آینده پژوهی.
5. Ames, M. G., & Burrell, J. (2017, February). 'Connected Learning' and the Equity Agenda: A Microsociology of Minecraft Play. In *Proceedings of the 2017 ACM conference on computer supported cooperative work and social computing* (pp. 446-457).
6. Bali, M., & Caines, A. (2018). A call for promoting ownership, equity, and agency in faculty development via connected learning. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 15(1), 1-24.
7. Bilandzic, M. (2016). Connected learning in the library as a product of hacking, making, social diversity and messiness. *Interactive Learning Environments*, 24(1), 158-177.
8. Creemers, B., Kyriakides, L., & Antoniou, P. (2012). Teacher professional development for improving quality of teaching.
9. Davis, K., & Fullerton, S. (2016). Connected learning in and after school: Exploring technology's role in the learning experiences of diverse high school students. *The Information Society*, 32(2), 98-116.
10. Erstad, O. (2016). Literacy Spaces, Digital Pathways and Connected Learning: Teachers' Professional Development. *New literacies and teacher learning: Professional development and the digital turn*, 74, 89.
11. Garcia, A., Cantrill, C., Filipiak, D., Hunt, B., Lee, C., Mirra, N., & Peppler, K. (2014). Teaching in the connected learning classroom. *Irvine, CA: Digital Media and Learning Research Hub*, 113.
12. Guo, J., Wang, J., Xu, Q., Wang, B., & Li, K. (2023). Deep Reinforcement Learning-based Hierarchical Energy Control Strategy of a Platoon of Connected Hybrid Electric Vehicles through Cloud Platform. *IEEE Transactions on Transportation Electrification*.
13. Ito, M., Gutiérrez, K., Livingstone, S., Penuel, B., Rhodes, J., Salen, K., ... & Watkins, S. C. (2013). *Connected learning: An agenda for research and design*. Digital Media and Learning Research Hub.

14. Kumpulainen, K., & Sefton-Green, J. (2014). What is connected learning and how to research it?.
15. Mirra, N. (2019). From Connected Learning to Connected Teaching. *English Education*, 51(3), 261-291.
16. Mohammadi, R., & Hasani, A. (2019). Investigating the effect of lesson study process on teachers professional development.
17. Moran, C. (2018). Learners without borders: Connected learning in a digital third space. *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 18(2), 233-254.
18. Prestridge, S., Jacobsen, M., Mulla, S., Paredes, S. G., & Charania, A. (2021). New alignments for the digital age: insights into connected learning. *Educational Technology Research and Development*, 1-16.
19. Quigley, C. F., Herro, D., Shekell, C., Cian, H., & Jacques, L. (2020). Connected learning in STEAM classrooms: Opportunities for engaging youth in science and math classrooms. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 18, 1441-1463.
20. Vizoso, D., Subhash, G., Rajan, K., & Dingreville, R. (2023). Connecting Vibrational Spectroscopy to Atomic Structure via Supervised Manifold Learning: Beyond Peak Analysis. *Chemistry of Materials*, 35(3), 1186-1200.